

A Tamási Áron Általános Iskola, Gimnázium és Német Nemzetiségi Gimnázium lapja

KEDVES TAMÁSISOK!

Kedves Olvasók!

Ebben a februári számban extrán sok érdekességgel készültünk nektek! Egy diáktársatok érdekes beszámolóját olvashatjátok, a Sítáborról. Az Interjú rovatban egy igazán különleges hölgygel folytatott beszélgetésünket olvashatjátok magyarul és németül egyaránt. Beköszöntést nyerhettek a 2026-os év programjaiba, valamint a szokásos tudományos rovatunk is rendkívüli tartalommal jelentkezik. Sport rovatunk a Téli Olimpia eredményeiről számol be nektek. A Divat percek rovatunk a most esedékes Divat hetekről számol be nekünk. Költészet rovatunkban pedig igazi tavaszi kincsekre lelhetek. Természetesen az igazi kedvencek, mint például az angol és a magyar novella is új izgalmas és érzelmekkel teli történeteket nyújtanak. Emellett friss hírekkel, szokásos könyvajánlóval és még sok más érdekességgel várunk titeket. Valamint izgalmas újdonsággal készülünk...hamarosan olvashatjátok a vadiúj Szalagavató különszámot is!



És van egy igazán jó hírünk: suliujságunk csapata sok új taggal bővült, így még több ötlettel és lendülettel készülhetnek a következő számok. Februárban is sok izgalmas esemény került megrendezésre, úgyhogy garantáltan érdemes lesz minden egyes betűt elolvasni!

Visszajelzéseket itt várunk: tamasi.suliujsag@gmail.com

Jó olvasást kívánunk!

Tisztelettel: **Nyitrai Míra, Szűcs Réka, Csaba Enikő, Kérszigeti Zsuzsanna, Békei Emese, Jablonszki Lili, Opoldusz Borbála és Szűcs Veronika Ágnes tanárnő**

Lukács Anna (9.a)

A Szerkesztőbizottság vezetője

HÍREK

Íme, egy üdítő vers, ami garantáltan meghozza a tavaszi hangulatot!

Szabó T. Anna: FEBRUÁR

Hallod, hogy pendül az ég? Jön a szél!
Zsendül a földben a nedv, fut a vér,
bizsereg a magban a lomb meg a fény –
túl vagyunk lassan a tél nehezén.

Olvad a hó, fenn fordul a nap,
kiböködi a hideg csillagokat,
döccen a vén Föld rossz kerekén –
túl vagyunk mégis a tél nehezén.

Jaj, milyen évszak! Hosszú, sötét.
Óvtuk az otthon csöpp melegét.
Biccen az új ág, zsenge remény:
túl vagyunk, úgy-e, a tél nehezén?

Jön, jön a szél, friss föld szaga száll,
létre gyötörte magát a halál,
nincs lehetetlen, van te meg én –
túl vagyunk, látod, a tél nehezén.

Február története

Február (régiesen Februáriuus) az év második hónapja a Gergely-naptárban, szabályos években 28 napos, szökőévekben pedig 29 napos. Háromszor fordult elő a történelemben február 30-a. A 18. századi nyelvújítók a februárt az enyheges névre keresztelték át.



Mi a farsang története?

A farsang eredete az ókori pogány ünnepekig nyúl vissza, amelyek a tél elűzését és a tavasz várását szolgálták. A keresztény hagyományokban vízkeresztől, hamvazószerdáig tartó időszak, közvetlenül a nagyböjt előtt. Ez az idő a mulatozásról, lakomákról és egyben jókedélyű programokról szólt. Az állarcok és jelmezek eredetileg a gonosz szellemek elűzésére szolgált. A farsang idején hagyomány volt fesztiválokat, felvonulásokat és bálkat tartani. Magyarországon híres farsangi szokás a mohácsi busójárás. Valamint a farsanghoz hozzátartoznak a tradicionális ételek, mint például a farsangi fánk.



Írta: Opoldusz Borbála

Sítábor Koralpén

Idén is megrendezésre került a Tamási iskola sítábora, amelynek úti célja ismét az ausztriai Koralpe volt. Szerdán reggel 6 órakor indultunk el, és az utazás a pihenőkkel együtt körülbelül hat órát vett igénybe. Útközben megálltunk a Oberwart városában, ahol a McDonald's éttermében ebédeltünk. Mielőtt felmentünk volna a hegyre, az ottani Billa üzletben bevásároltunk az elkövetkező öt napra. Délután egy órára érkeztünk meg a síterepre, ahol átöltöztünk, elővettük a felszerelésünket, és már aznap délután síelhettünk is. A program egy közös bemelegítéssel kezdődött, majd kisebb csoportokba osztottak bennünket. A síelést délután négy órakor fejeztük be, amikor az utolsó felvonó is leállt. Ezután elfoglaltuk a szobáinkat, és a vacsoráig pihentünk. Vacsora után megbeszélést tartottak a

tanárok a következő nappal kapcsolatban, és ekkor kaptuk meg az idei tamásis sísálat is, amelynek idén zöld színe volt.

Csütörtökön reggel 9 órakor találkoztunk a sífelvonónál. Felmentünk a pályára bemelegíteni, majd ismét csoportokra osztottak bennünket az oktatáshoz. Az oktatás után kisebb csapatokban szabadon síelhettünk. Az osztálytársaimmal igyekeztünk minden nap a lehető legtöbb időt a pályákon tölteni, és szinte az összes olyan pályát kipróbáltuk, amelyet nem zártak le verseny vagy edzés miatt. Az első két napban sok hó esett, ezért a pálya- és látási viszonyok nem voltak a legideálisabbak, de síelni így is lehetett.

Ebédelni néha a szálláson, máskor a hegyi hüttében ettünk. A hüttében számos finom, tradicionális osztrák étel és ital közül lehetett választani, míg a magyar tulajdonú szálláson inkább magyaros fogásokat készítettek, amelyek szintén nagyon ízletesek voltak. Délután 13:15-kor minden nap találkozó volt a síliftnél, és a napirend nagyjából azonos volt a tábor teljes ideje alatt.

Az esti programok sem maradtak el: a vacsora utáni megbeszélések mellett akadályversenyeket is szerveztek. A játék során két csapat versenyzett egymással. A feladat az volt, hogy a csapattagok minél gyorsabban odafussanak a játéktáblához, és ott három bóját helyezzenek el egymás mellett, így megszerezve a győzelmet. Egy másik délután külön programként kipróbálhattuk a szállás melletti pályán a popsitepszést is. Ettől a naptól kezdve szerencsére minden nap napsütéses időben síelhettünk. Esténként gyakran átjártunk egymás szobájába társasjátékozni és beszélgetni.

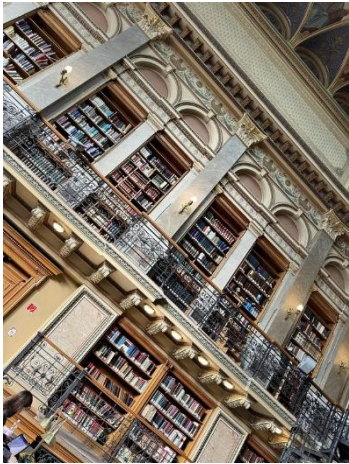
Szombat délután a tanárok szlalomversenyt rendeztek a sípályán, ahol minden résztvevő kétszer csúszhatott le a kijelölt pályán. Az eredményhirdetésre másnap reggel került sor. Több kategóriában értékelték minket, így több győztest is hirdettek.

Vasárnap volt az utolsó síeléssel töltött nap, ezért igyekeztünk minél több időt a pályákon tölteni. Az esti program során egy kvízzjátékot szerveztek a táborral és a téli olimpiával kapcsolatban. Ezután egy rajzos feladat következett, amelyben az olimpiai öt karikát kellett lerajzolnunk. A program végén a tanárok kiosztották az okleveleket és a csokoládékat a sítáborban elért eredményeinkért, ezzel hivatalosan is lezárva az idei tábort.

Másnap reggel 10 órakor indultunk haza. A buszon mindenki fáradtan, de sok új élménnyel gazdagodva utazott. Hazafelé még egyszer megálltunk egy Billa üzletnél, hogy ebédet és rágcsálnivalót vásároljunk az útra. Délután 5 órára érkeztünk vissza a Novotel Budapest City elé, ahol már a szülők vártak minket.

Írta: Szűcs Réka

ELTE Könyvtárlátogatás 2026



2026. január 27-én az ELTE Könyvtárba látogattunk el az érdeklődő gimnazistákkal. Már a program meghirdetése sok tanulót vonzott, az esemény napján pedig a keretlétszámot is átléptük. A program az 1876-ban épült könyvtárépület bemutatásával kezdődött. Megismerkedtünk a legszebb termével, a Nagyolvasóval, melynek természetes világítását a mennyezeti üvegtetőről beáramló fény adja, falain pedig Lotz Károly festményei láthatók. Később a könyvtár kincsei is előbukkantak: 1500 előtti ősnymtatványokat vizsgálhattunk meg

testközelből! Asztrológiai kiadványokat lapozgattunk forgatható égbolttal, láthattunk korabeli térképeket, és állathatározót Dürer metszeteivel. Kulturális örökségünk gyönyörű értékeire csodálkozhattunk rá a restaurátor-műhely látogatásakor is, ahol megismertük ennek a kivételes mesterségnek az alapszabályait. Lenyűgözve hallgattuk és néztük, ahogyan egy súlyosan megrongálódott többszáz éves könyv a mester kezei alatt új életre kelt.

Az élményektől feltöltődve és meghatódva búcsúztunk el idegenvezetőnkől. Öröm volt együtt lenni a diákokkal ebben a kőtetlen formában, köszönjük a lehetőséget!

Írta: Tarnay Luca könyvtáros tanárnő



KÖLTÉSZET ROVAT

Tengerhez

Rengő csoda Tenger!
Fonjad körül bánó dalokkal
Élet után vágyó lelkemet.
Tépd ki szívem kérges rejtekéből
Tompa dalok árnyékéjét.
Mert gyáva az ember.
Nem mérkőzik titkos hatalmaddal: -
Ha rám borul a sötét - eltemet.
Pártos harcon elsorvaszt, elöl;
S csak fenyeget, de nem jó a Vég.
1921.október.31

Írta: József Attila

Egy költő, aki a szegénységből emelkedett fel – József Attila élete és költészete

Kevés magyar költő életútja volt olyan tragikus és mégis olyan hatásos, mint József Attila pályája. A 20. századi magyar irodalom egyik legnagyobb alakja rövid élete alatt olyan verseket alkotott, amelyek máig meghatározó részét képezik a magyar kultúrának. Költészetében a személyes sors, a társadalmi igazságtalanság és az emberi lét kérdései különleges erővel jelennek meg.

Szegénységben kezdődő élet

A költő 1905. április 11-én született Budapesten, szegény munkáscsaládban. Gyermekkorát nehéz körülmények között töltötte: édesapja korán elhagyta a családot, édesanyja pedig mosónőként dolgozott, hogy eltartsa gyermekeit. A család anyagi helyzete miatt a kislány egy időre nevelőszülőkhöz adták Öcsödre, ami mély nyomot hagyott benne, és későbbi verseiben is visszaköszön.

A fiatal tehetség felfedezése

József Attila már fiatalon elkezdett verseket írni, és tehetsége hamar feltűnt az irodalmi életben. Tanulmányait a szegedi egyetemen folytatta, ám az ott publikált „Tiszta szívvel” című verse nagy vitát váltott ki. A mű radikális hangvétele miatt tanárai közül többen úgy vélték, nem lehet belőle tanár, ami jelentősen befolyásolta későbbi pályáját.

A modern magyar líra mestere

A költő műveiben gyakran jelenik meg a szegénység, az igazságtalanság és az emberi magány témája. Versei egyszerre személyesek és társadalmi érzékenységek, nyelvezetük pedig egyszerre egyszerű és filozofikus. Legismertebb költeményei közé tartozik a „Mama”, a „Reménytelenül”, az „Eszmélet” és az „Óda”.

A magyar irodalomtörténet szerint József Attila az egyik legfontosabb költő az Ady Endre utáni korszakban, és jelentős szerepet játszott a modern magyar líra megújításában.

Tragikus befejezés

A költő életének utolsó éveit súlyos lelki válságok és anyagi gondok nehezítették. Bár ekkor születtek legérettebb versei, személyes küzdelmei egyre erősödtek. 1937. december 3-án hunyt el a Balaton partján fekvő Balatonszárszó településen.

A költészet örök hangja

József Attila hatása a mai napig érződik a magyar irodalomban. Születésnapját, április 11-ét Magyarországon a A magyar költészet napja néven ünneplik, tisztelegve a költő és a magyar líra előtt.

Versei ma is azt bizonyítják, hogy a nehéz sorsból születő művészet képes generációkon át megszólítani az embereket.

Felhasznált irodalmi források:

Magyar Elektronikus Könyvtár (mek.oszk.hu)

Irodalmi Jelen (irodalmijelen.hu)

Kortárs Magyar Irodalmi Megfigyelő (kmmi.org.ua)

Írta: Lukács Anna

PROGRAMOK

Márc.02-06 - Saját nyolcadikosaink szóbeli felvételi

Márc.02-06 - Pénz7

Márc.09-13 - Próba nyelvvizsga gimnazisták számára

Márc.09 - TANÍTÁS NÉLKÜLI MUNKANAP: szóbeli felvételi vizsgák, továbbképzések

Márc.10 - Tanítás: 1-5. óra utána szóbeli felvételi vizsga

Márc.13 – Ünnepe

Márc.17 - Pót szóbeli felvételi vizsga

Márc.19 - Nyílt nap az alsó tagozaton

Márc.23 - Matematika próbaérettségi 1-4. óra dolgozatírás, 5-6. óra tanítás

Márc. – Grande Dictée

Márc.23-27 – Digitális témahét

Márc.23-Máj.29 - Digitális (kompetencia) mérések

Márc.21-27 - Angliai tanulmányút

Márc.27-28 - Festival d'Italiano – Budapest

Márc. – Wunderbar Festival

DIVAT PERCEK

Divat a kifutón és azon túl – Így zajlott az idei budapesti Fashion Week

Február közepén ismét a divaté lett a főszerep Budapest városában: megrendezték a régió egyik legfontosabb divateseményét, a Budapest Central European Fashion Week idei kiadását. A többnapos rendezvény nemcsak a magyar tervezők számára jelentett bemutatkozási lehetőséget, hanem a közép- és kelet-európai divatipar egyik legfontosabb találkozópontjává is vált.

Több mint negyven tervező a kifutón

Az idei divathéten több mint 40 hazai és nemzetközi tervező mutatta be a 2026–2027-es őszi–téli kollekcióját. A bemutatókon magyar alkotók mellett nyolc másik ország – többek között Csehország, Lengyelország, Szlovákia és Románia – divattervezői is részt vettek, ami tovább erősítette a rendezvény regionális jelentőségét.

A kifutók mellett a rendezvény a divatszakma nemzetközi képviselőit is Budapestre vonzotta: buyerek, influenszerek és újságírók több mint egy tucat országból érkeztek, hogy megismerjék a közép-európai divat új irányzatait.

A város egészét bevonó eseménysorozat

A divathét nemcsak a bemutatókról szólt. A szervezők több mint 50 kísérőprogramot szerveztek a város különböző pontjain: kiállítások, pop-up üzletek, workshopok és szakmai beszélgetések várták az érdeklődőket. Ezek az események lehetőséget adtak arra, hogy a közönség közelebbről is megismerje a tervezők munkáját és a divatipar kulisszatitkait.

A kifutós bemutatók mellett úgynevezett Fashion Hub programok is zajlottak, ahol szakmai előadások és beszélgetések foglalkoztak a divat gazdasági és kulturális szerepével.

Budapest, mint a régió divatközpontja

Az esemény célja, hogy a magyar fővárost a közép-európai divat egyik fontos központjává tegye. A szervezők szerint a rendezvény hidat teremt a régió országai között, miközben lehetőséget biztosít a feltörekvő tervezőknek a nemzetközi bemutatkozásra.

Az idei Budapest Fashion Week ismét bizonyította, hogy a város egyre erősebb szereplő a nemzetközi divatvilágban: a kreatív ötletek, a fiatal tervezők és a regionális együttműködések mind hozzájárulnak ahhoz, hogy Budapest neve egyre gyakrabban jelenjen meg a divat globális térképén.

Írta: Lukács Anna

A HÓNAP INTERJÚJA

Zum ersten Mal im Leben des deutschen Nationalitätenzweigs unserer Schule können wir eine Praktikantin im Januar und eine weitere im April in unserer Schule willkommen heißen. Frau Vadai nahm den Kontakt mit einer Universität aus Köln (mit ZFA-Zentralstelle für das Auslandsschulwesen) wegen des Projekts Internships Abroad, damit wir SchülerInnen mit Muttersprachlern hauptsächlich die Kommunikation in kleineren Gruppen von der 4. bis 12. Klasse üben können. Antonia, die Praktikantin, die im Januar in unserer Schule arbeitet, bleibt mit uns für 5 Wochen und nach den Osterferien kommt eine neue Praktikantin aus Köln, die uns für 2 Monaten unterstützen wird.

Die Schulzeitung hat ein Interview mit Antonia gemacht, die unserem Nationalitätenzweig sehr viel geholfen hat, zum Beispiel bei der Vorbereitung auf verschiedene Wettbewerbe.

-Bitte stell dir vor!

-Ja gerne! Also, ich bin Antonia, komme aus Ostdeutschland, aus Köln und studiere in Köln Sonderpädagogik, Lehramt für Förderschulen. Vch bin jetzt hier für fünf Wochen und mache mein Praktikum freiwillig. Bin 23 Jahre alt.

-Wie funktioniert das Programm in diesem Rahmen du hier bist?

-Das heißt bei uns Internships Schools Abroad vom International Office von der Uni. Das Programm ermöglicht, dass wir ins Ausland für bestimmte Zeit können. Also es gibt verschiedene Längen von Praktikum. Ich mache jetzt wirklich nur fünf Wochen, das ist das kürzeste was man machen kann. Es gibt aber auch acht Wochen oder drei Monate. Und genau, das geht in verschiedene Länder, also ein europäisches Ausland, aber es geht auch z.B. in die USA oder nach Afrika. Diese Zeit gilt für uns als Praktika. Jetzt in meinem Fall ist es aber tatsächlich so dass eine Freiwillige bin. Ich habe meine Praktika schon gemacht an deutschen Schulen und hatte jetzt ein bisschen Zeit nach meiner Bachelor-Arbeit.

-Warum möchtest du Förderpädagogin werden?

-Ich glaube weil mir die Arbeit mit Kindern sehr gut gefällt. Deswegen sehe ich mich in der Zukunft in der Schule. Ich möchte Förderpädagogin werden, weil mir die Arbeit mit behinderten Menschen auch sehr am Herzen liegt und sehr wichtig ist. Nach meinem Abitur habe ich auch ganz lange in einer Förderschule gearbeitet. Erstmal, weil ich nicht so richtig wusste, was ich studieren will und wollte ein bisschen gucken und es hat so tolle Spaß gemacht und es hat mir so viel gegeben. Ich dachte, dass ich das unbedingt machen möchte und ich bereue es nicht. Ich

bin aber sehr froh, da ich vorher noch nie in einem normalen Gymnasium gearbeitet habe und auch nicht mit so großen Schülern.

-Was würdest du denjenigen vorschlagen, die in Deutschland studieren möchten? Hast du Ratschläge oder Empfehlungen?

- Ich glaube ich würde allen, die irgendwie sich das vorstellen könnten im Ausland zu studieren oder auch irgendwie mal nach Deutschland zu kommen raten, das zu machen. Also, dass ihr euch jeden Fall traut weil ich hatte am Anfang auch Angst. Falls irgendwer nach Deutschland kommt, kann ich auch Köln sehr groß empfehlen, dann könnten wir uns treffen.

-Warum hast du dich für Ungarn und auch für unsere Schule entschieden?

-Ich wollte jedenfalls europäisches Ausland, und da fand ich ehrlicherweise Ungarn spannend, weil ich einfach noch nie in Ungarn war. Ich habe auch viel von Budapest gehört. Es gibt hier auch diese Medizineruni, wo viele Deutsche Medizin studieren. Da habe ich tatsächlich auch Bekannte, die hier

studieren. Die Schule war ein bisschen Zufall. Es gab eine Liste mit Schulen und die Fachberatung hat mir gesagt, dass diese eine schöne Schule ist.

-Was gefällt dir an unserer Schule am besten? Wie ist sie im Vergleich zu Deutschland?

-Ich bin hier sehr sehr herzlich aufgenommen, meine Mentorin, Frau Vadai hat mir richtig viel geholfen, ich bin sehr dankbar. Sie ist immer sehr nett und hilfsbereit, es macht mir wirklich viel Spaß mit ihr zu arbeiten. Ich bin wirklich glücklich, weil alle so gut Deutsch sprechen und ich ja kein Wort Ungarisch kenne. Was ich interessant finde ist, dass die Grundschule und das Gymnasium zusammen sind. Das gibt in Deutschland nicht. Das ist immer strikt getrennt.

-Was hast du von dem Praktikum erwartet?

-Ja, ich würde fast sagen, die wurden sehr übertroffen. Also, ich hatte die Erwartung, dass ich halt hierherkomme und ein bisschen Sprachförderung mache, aber eigentlich wusste ich gar nicht, was auf mich zukommt. Ich hatte mit Frau Vadai halt ein bisschen geschrieben, immer mal wieder und wir hatten so ein wenig erzählt, aber ich hatte eigentlich gar keine Vorgaben von meiner Uni bekommen, was ich machen muss, deswegen hatte ich gar keine Ahnung. Und

dann bin ich hergekommen und wurde direkt so eingebunden, zum Beispiel mit OKTV oder bei der JDI. Irgendwie sind das alle solche Sachen, wo ich gar nicht erwartet hätte, dass ich sie machen würde, aber ich bin super froh.

-Wie wurdest du am Anfang erwartet?

-Sehr herzlich. Ich fand es auch sehr cool dass, die Schüler in der zehnten Klasse mir eine Präsentation über Budapest erstellt haben, zum Beispiel mit Sehenswürdigkeiten oder wie ich ein Busticket holen kann. Das war ultra süß.

-Wie findest du uns, die SchülerInnen? Zähle bitte einige Adjektive, die deiner Meinung nach auf uns zutreffen!

-Ich kann mich nur wiederholen. Ihr seid sehr offen. Ich fand es auch cool, dass ihr sehr flexibel seid und auf mir sehr flexibel reagiert habt.

-Wie schätzt du unsere Deutschkenntnisse ein?

.Sehr gut, es hat mich auch sehr überrascht. Ihr, die Großen spricht hervorragend gut Deutsch und die Kleinen auch. Ich finde es auch sehr cool, dass während ich dabei war, habt ihr untereinander nicht Ungarisch gesprochen, sondern Deutsch, damit ich es auch verstehe. Oder ihr habt mir übersetzt, und das finde ich sehr respektvoll.

-Wie findest du die Arbeit in unserer Schule? Gibt es eine Aufgabe, die die besonders gut gefällt?

-Ich mag die Arbeit bei euch in der Schule. Ich glaube, was mir besonders gut gefällt war auf jeden Fall OKTV, das fand ich sehr schön. Die Förderstunden mit kleinen Gruppen fand ich auch super, weil ich dann sehr viel über euch erfahre. Es gibt sehr viele kleine Sachen, die ich schön finde.

-Was war neu für dich an unserer Schule? Hast du vielleicht etwas Neues gelernt?

-Ich habe das Gefühl, dass euch sehr viele Sprachen unterrichtet werden, und dass es ganz ganz viel Sprachenunterricht gibt. Sowas kenne ich aus Deutschland nicht. Ich finde es auch sehr toll, dass ihr in kleineren Lehrgruppen seid.

-Hast du schon einen Kulturschock in Ungarn erlebt? Machen wir Ungaren etwas anders, als die Deutschen? Gibt es Kulturunterschiede?

-Mir ist aufgefallen, dass hier sehr viel Fleisch gegessen wird. Manchmal war es schwierig für mich irgendwo Essen zu gehen. Ich habe das Gefühl, dass in Deutschland wesentlich mehr vegane Restaurants gibt. Aber das ist nur eine Kleinigkeit.

-Wie waren deine erste Eindrücke in Budapest?

-Unglaublich schön. Ich liebe diese Stadt. Ich finde alles super ästhetisch, es gibt viele schöne Gebäude hier. Ich mag, dass man so schnell am Wasser ist und dass man hier auch überall schnell fahren kann.

-Hast du Lieblingssehenswürdigkeiten?

-Ich mag die Fischerbastei sehr. Sie sieht ein bisschen aus, wie ein Gebäude aus Harry Potter. Ich mag auch, dass in der Stadt so viele kleine Kaffehäuser gibt.

Iskolánk német nemzetiségi tagozata életében először köszönhet köreiben gyakornokot Németországból. Vadai Edina tanárnőnek köszönhetjük a csodálatos lehetőséget, aki felvette a kapcsolatot a ZFA-n keresztül (Külföldi Oktatási Ügyek Központi Hivatala) a Kölni egyetemmel az *Internships Abroad* projekttel kapcsolatban, és így lehetővé vált számunkra, hogy német anyanyelvi egyetemistákkal, kis csoportos foglalkozás keretén belül gyakoroljuk a kommunikációt, a negyedik osztálytól a tizenegyedikig. Antonia, a januárban érkezett gyakornok, 5 hétig marad velünk, a tavaszi szünet után pedig újabb gyakornokot kapunk a kölni egyetemről, aki terv szerint két hónapig fog támogatni minket.

Iskolaújságunk interjút olvashatjátok ebben a cikkben, amit Antoniával készítettünk, aki rengeteget segített iskolánk nemzetiségi tagozatának, többek között a versenyekre való felkészítésben is.

-Kérlek, mutatkozz be!

-Persze, nagyon szívesen! Antonia vagyok, 23 éves, Nyugat-Németországból, Kölnből származok és ott is készülök fejlesztőpedagógusnak. Öt hétig vagyok itt nálatok, amíg az önkéntes gyakorlatomat töltöm.

-Hogyan kell ezt a programot elképzelni, aminek a keretein belül nálunk vagy?

-A program neve *Internships Schools Abroad*, az egyetemünk nemzetközi irodáján lehetett rá jelentkezni. Ez a projekt lehetővé teszi, hogy egy meghatározott időre külföldre utazzunk. Különböző országok közül lehetett választani. Én, ahogy már mondtam, csak öt hétig vagyok Magyarországon, ez a legrövidebb időtartam, amire be lehet adni pályázatot. Viszont vannak hosszabb lehetőségek is, például nyolchetes programok vagy akár három hónapos projektek, mind különböző országokban, például Európában, vagy akár az USA-ban és Afrikában. A program keretein belül töltött idő hiteles gyakorlatként számít bele az egyetemen eltöltött időnkbe. Az én esetemben ez egy kicsit más, mert én már korábban megcsináltam az önkéntes gyakorlatomat Németországban és azért döntöttem az *Internships Schools Abroad* mellett, mert akadt egy kis szabadidőm az alapfokú képzés elvégzése után.

-Miért szeretnél fejlesztőpedagógusként dolgozni?

-Nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni, ezért pedagógusként képzelem el a jövőmet. Emellett a különleges igényekkel élők sorsát is nagyon a szívemen viselem, elképesztően fontosnak tartom, hogy törődjenek velük. Az érettségi után egészen sokáig egy kisegítőiskolában dolgoztam, elsősorban azért, mert nem igazán tudtam, hogy mit akarok tanulni az egyetemen, de aztán olyan sok örömet szerzett nekem az ottani munka és annyit adott nekem, hogy rájöttem: mindenképpen ezzel akarok tovább

haladni és ezt a döntést azóta sem bántam meg. Mindemellett nagyon örülök, hogy nálatok lehetek, hiszem még sosem voltam a Tamásihoz hasonló gimnáziumban gyakorlaton és főleg nem foglalkoztam nagyobb gyerekekkel.

-Mit ajánlanál azoknak, akik Németországban szeretnének egyetemre járni? Van esetleg bármilyen tanácsod vagy ajánlásod?

-Talán azt tanácsolnám, hogy mindenképpen jöjjenek és tegyék meg. Bízban magukban, én is félttem az elején, amikor Magyarországra jöttem. Nagyon tudom ajánlani Kölnnt mindenkinek, aki Németországban jár, még az is lehet, hogy összefutunk.

-Miért pont Magyarországot és a mi iskolánkat választottad?

-Mindenképpen Európán belül szerettem volna utazni és őszintén megvallva még soha nem jártam Magyarországon, így különösen izgalmasnak tűnt. Budapestről is sokat hallottam, mivel sok ismerősöm itt jár egyetemre. Az iskola kiválasztása inkább véletlen volt. A jelentkezéskor kaptunk egy listát a választható intézményekről és a tanácsadó azt mondta, hogy a Tamási egy nagyon jó iskola.

-Mi tetszik neked a Tamásiban leginkább? Milyen a német iskolákhoz képest?

-Nagyon pozitív élményként maradt meg bennem, hogy mindenki nagyon szívélyesen fogadott engem, főként a mentorom, Vadai tanárnő, aki rengeteget segít nekem, amiért nagyon hálás vagyok. Mindig kedves és segítőkész velem, borzasztóan szeretek vele dolgozni. Az is elképesztően boldoggá tesz, hogy mind nagyon jól beszéltek németül, így nem is baj, hogy egy szót sem tudok magyarul. Ami a német iskolarendszerhez képest más, az az, hogy a ti iskolátokban az általános iskola és a gimnázium együtt van. Németországban szigorúan elkülönül ez a kettő.

-Volt valamilyen elvárásod ettől a gyakorlattól?

-Igen, de igazából jócskán felülmúltátok őket. Azt hittem, hogy majd csak simán idejövök, kommunikációs fejlesztést végzek és ennyi. Nem is gondoltam volna, hogy mennyi szuper feladat vár rám. Az érkezésem előtt leveleztem Vadai tanárnővel, mesélt nekem az iskola életéről, de egyébként nem tudtam pontosan, hogy milyen feladatköreim lesznek, ezzel kapcsolatban az egyetem nem adott semmilyen felvilágosítást. Aztán megérkeztem és rögtön be lettem vonva mindenféle iskolai dologba, mint például az OKTV és a JDI német nyelvű disputaverseny. Csupa olyan programban vehettem részt, amikről nem is gondoltam, hogy részesük lehetek, ez elképesztően jó érzés.

-Milyen fogadtatásban volt részed az elején?

-Mint már említettem, mindenki nagyon kedvesen fogadott engem, azt pedig külön menőnek találtam, hogy a tizedik osztályosok egy prezentációt tartottak nekem Budapestről, például a látványosságokról, de olyan fontos tippekről is, mint például a buszjegyvásárlás és még egy sportszettet is kaptam. Nagyon aranyos gesztus volt ez tőlük.

-Milyenek találsz minket, a diákokat? Tudnál esetleg pár olyan jelzőt mondani, ami szerinted illik ránk?

-Csak ismételni tudom magamat. Nagyon nyitottak vagytok és tök jó, hogy alkalmazkodóak vagytok, velem szemben is mindig nagyon rugalmasan viselkedtek.

-Milyenek találod a némettudásunkat?

-Nagyon jónak, ez kifejezetten meg is lepett engem, a nagyok kiemelkedően jól beszélnek németül, de a kicsik is ügyesek. Az is nagyon szuper, hogy amíg veletek voltam és foglalkoztam, nem beszéltek egymás között magyarul, hanem mindent németül mondtatok, vagy, ha mégis magyarul szólaltatok meg, akkor mindig körültekintően lefordítottátok nekem, hogy én is értem.

-Hogy tetszik a munka a Tamásiban? Van olyan feladat, ami különösen tetszik?

-Nagyon szeretek nálatok tevékenykedni. Amelyik feladatot kiemelném, az talán az OKTV-felkészítés, nagyon élveztem minden pillanatát. Különösen kedvelem a kiscsoportos beszélgetős fejlesztőórákat, mert mindig valami újat tudok meg rólatok. Igazából minden kis feladatot izgalmasnak tartok.

-Volt valami újdonság a mi iskolánkban? Tanultál esetleg valami újat?

-Úgy láttam, hogy nálatok nagyon sok nyelvóra van, rengeteget foglalkoztok idegennyelvekkel magas óraszámban. Ilyesmi nem igazán van Németországban. Azt is szupernek találom, hogy kis csoportokra vagytok osztva a nyelvórákra.

-Étélt már át valamilyen kultúrsokkot Magyarországon? Mit csinálunk mi magyarok másként, mint a németek?

-Feltűnt, hogy a magyarok rengeteg húst esznek, ezért néha nehéz volt olyan éttermet találnom, ahol számomra megfelelő ételeket találhatok. Németországban sokkal több vegán étterem van. De ez csak egy apróság.

-Milyen volt az első benyomásod Budapestről?

-Hihetetlenül szép város. Nagyon szeretem Budapestet, egyszerűen minden utca olyan esztétikus, rengeteg szép épülettel. Tetszik, hogy közel van a Dunához és hogy minden könnyen elérhető. A jövőben mindenképpen szeretnék visszalátogatni.

-Van kedvenc látványosságod?

-Nagyon tetszik a Halászbástya. Egy kicsit olyan, mintha egy Harry Potter-beli épület lenne. Egyébként azt is szeretem Budapestben, hogy sok kis kávéház közül lehet választani.

Köszönjük szépen az interjút, reméljük még találkozunk!

A cikket készítette: Vadai Edina tanárnő, Csaba Enikő és Lukács Anna

TUDOMÁNYOS ROVAT

Mi újság a csillagok között? – Február-Március

Lassan véget ér a tél, és feléled a természet, elolvad a hó, emelkedik a hőmérséklet. Február végén és március elején igazán bámulatos csillagászati eseményeket figyelhetünk meg. Emellett hamarosan visszatérünk a Holdra, és lesz valaki, aki integet nekünk onnan.

Február utolsó felében is újra megtapasztalhatjuk az égitestek gyakori együttállásait, melyeket már az előző Mi újság a csillagok között? kiadásban is említettem. A Hold és a Fiastyúk nyílthalmaz együttállása (febr. 23., este 11 óra), továbbá a Hold, Jupiter, Castor és Pollux együttállása (febr. 27., este 7 óra) is egyaránt boldogítani fog minket.

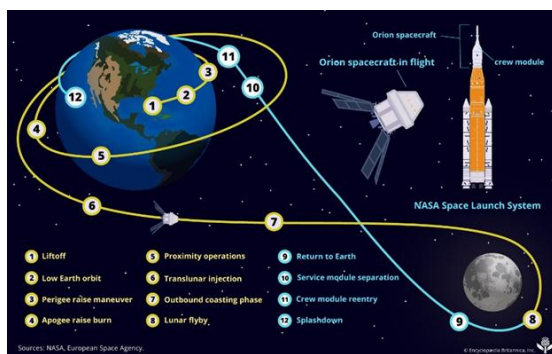
A legizgalmasabb történet február 28-án a „Bolygóparádé” lesz. Bolygóparádé alatt azt értjük, hogy a Naprendszer egyes bolygói (nagyon ritkán látható egyszerre az összes, általában 3-5 bolygót lehet látni) a nap azonos oldalán vannak, ezért a Földről közel azonos vonalban látszódnak. A most bekövetkező parádében a Vénusz, a Szaturnusz, a Jupiter, a Merkúr, az Uránusz és a Neptunusz lesz szereplő. A Vénusz, Szaturnusz, a Jupiter és a Merkúr szabad szemmel is könnyen láthatóak lesznek, de az Uránusz és a Neptunusz sajnos csak távcsővel lesznek igazán megfigyelhetők a Földtől való távolságuk miatt. Ez egy ritka csillagászati jelenség, és bár szabad szemmel nem biztos, hogy az összes bolygó, mely éppen a parádé része látható lesz, de egy kisebb távcsővel, vagy esetleg teleszkóppal 100%-ig ki lehet 0

„Fly me to the moon!”

Az Artemis II misszió indítására március 8-án fog sor kerülni... Remélhetőleg. Az eredeti terv szerint még februárban lett volna kilövés, de a teszteken felmerülő problémák miatt el kellett halasztaniuk az eseményt. A tudósoknak újra kellett kezdeniük a tesztelési procedúrát, természetesen azután, hogy orvosolták a korábbi problémát. A misszió 4 emberrel a fedélzeten fog történni, és várhatóan 10 napig tart majd (négy-négy nap utazással). A küldetés egyik célja egyértelműen a Hold mélyebb megismerése, de emellett a mélyűrrepülés tesztelése is egy fő cél. Ez utóbbi során űrhajósoknak a repülés közben – amikor a legtávolabbi pontokon lesznek a Földtől – ellenőrizniük kell a rendszereket,

hogy azok megfelelően működnek-e. Ha minden rendben megy, akkor a misszió során szerzett tapasztalatainkat később a Mars-missziókhöz és további távoli űrrepülésekhez fogjuk felhasználni.

Március 20-án megkezdődik a csillagászati tavasz. Ezen a napon napéjegyenlőség van, tehát pontosan ugyanannyi ideig tart a nappal, mint az éjszaka. A Föld pont úgy helyezkedik el a Naphoz képest a keringése során, hogy egyik félteke sem dől jobban a nap felé, ezért a Nap az Egyenlítő fölött delel, így a nappal és az éjszaka hossza egyenlő. Ez kétszer



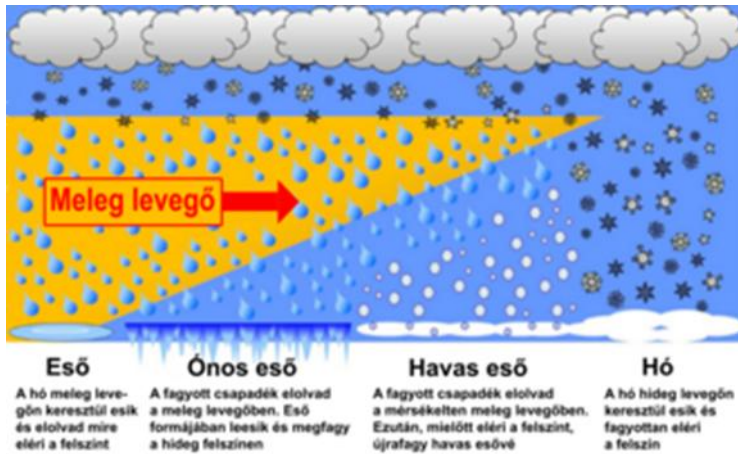
történik meg egy évben (tavaszi és őszi napéjegyenlőség). Ettől a naptól kezdve hosszabbodni fognak a nappalok, és végre nem a délután közepén fog hirtelen lemenni a Nap. Szinte már csak egy karnyújtásnyira vagyunk a nyártól...

Írta: Kérszigeti Zsuzsanna

Csurran, cseppen, megfagy...

A téli időjárásban gyakori csapadékforma az ónos eső. De mi is ez valójában? Tényleg ón van benne?

A meteorológiai fogalomtár alapján: „Túlhűlt vízcseppekből álló eső, a cseppek a talajra érve az ütődéstől megfagynak.,,



De hogy hűlhet túl egy vízcsepp?

A levegőben különböző hőmérsékletű légrétegek váltakoznak. A fagypont alatti hőmérsékletű rétegeknek olyan vastagnak kell lennie, hogy a rajta áthaladó vízcsepp 0°C alá tudjon hűlni.

Miért nem fagy meg és lesz jégeső?

Ennek az az oka, hogy zavartalanul, lassú hűtés mellett akár még -20°C -on is folyékony marad a víz, ez a túlhűtött

állapot egy metastabil állapot. De ahogy valamilyen behatás éri, például a talajra esik, akkor ez a metastabil állapot felborul és kis kristálygócok alakulnak ki, ahol elkezd megfagyni a víz.

A fagyás exoterm halmazállapot-változás, így amikor a túlhűtött cseppben beindul az ütődés hatására a kristályosodás, közben hó szabadul fel és kb. 0°C -ra emelkedik a vízcsepp hőmérséklete. Ezért látjuk a fázisátmenetet a folyadék és a kristály között, kásás lesz a csapadék.

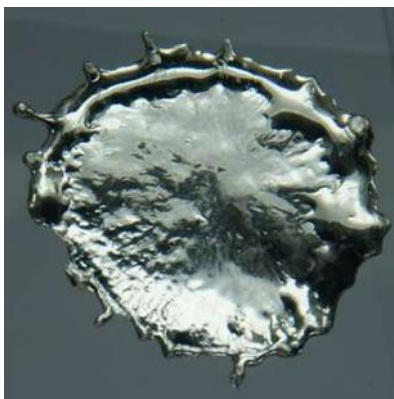
De akkor mégis miért kapta azt a nevet, hogy ónos eső?

A kinézete miatt. Ugyanis az ónos eső a hirtelen lefagyás miatt páncélszerű réteget képez, ami hasonlóan néz ki, mint a fémszínű, sima szürke ón.

Bicikli ónos eső után



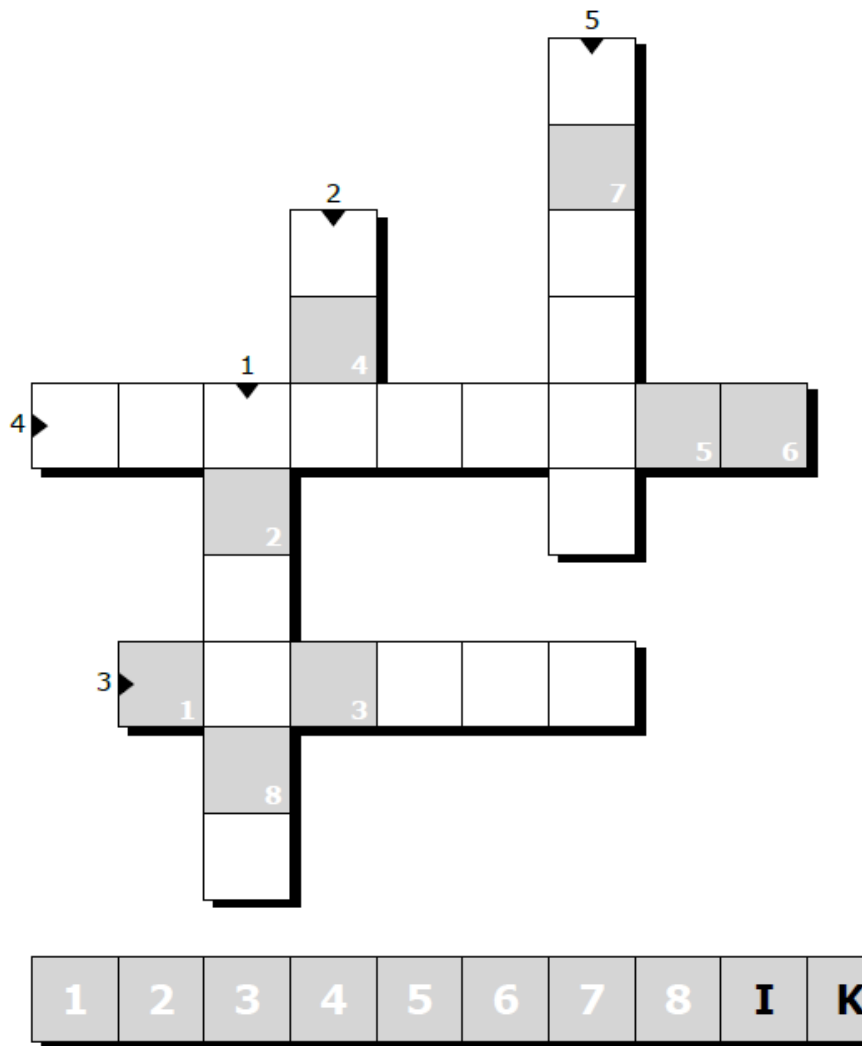
Megszilárdult óncsepp



Írta: Szűcs Veronika Ágnes tanárnő

KERESZTREJTVÉNY

1. Február utolsó napján bekövetkező csillagászati jelenség: „Bolygó.....”.
2. Ennyi bolygó fog az utóbbi kérdésben szereplő jelenségben résztvenni.
3. Ezzel érdemes a csillagászati jelenségeket figyelned.
4. A Naprendszerünk legkülső bolygója.
5. Az Iker csillagjegy két legfényesebb csillagának egyike: Castor és...



Készítette: Kérszigeti Zsuzsanna

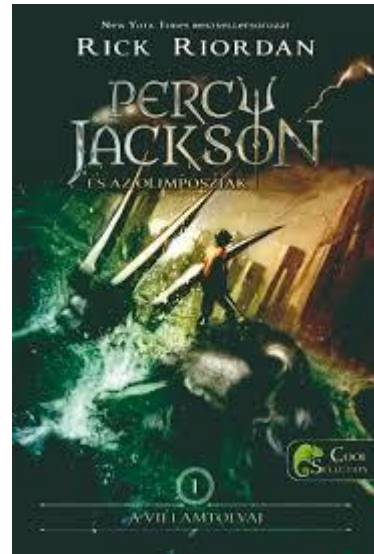
KÖNYVAJÁNLÓ:

Rick Riordan: Percy Jackson könyvsorozat

Ha izgalmas, kalandokkal teli könyvsorozatot keresel, a Percy Jackson & the Olympians tökéletes választás lehet. A sorozatot Rick Riordan amerikai író alkotta meg, és a modern világot ötvözi az ókori görög mitológiával.

A történet főhőse Percy Jackson, egy átlagosnak tűnő fiú, aki hamar rájön, hogy valójában egy félisten: az egyik görög isten gyermeke. Percy barátaival együtt különleges küldetésekre indul, hogy megállítsa a veszélyes szörnyeket és megmentse a világot az istenek közötti konfliktusoktól.

A könyvek izgalmasak, humorosak és könnyen olvashatók, ezért különösen népszerűek a fiatal olvasók körében. A sorozat nemcsak szórakoztató kalandokat kínál, hanem játékos módon ismerteti meg az olvasót a Greek mythology világával is.



Írta: Lukács Anna

SPORT

Látványos versenyek és rekordok – Így zárult a 2026-os téli olimpia

Februárban Észak-Olaszország adott otthont a világ egyik legnagyobb sporteseményének, a 2026 Winter Olympics-nak. A játékokat 2026. február 6. és 22. között rendezték meg Milánóban, Cortina d'Ampezzóban és több alpesi helyszínen, ahol közel háromezer sportoló vett részt a versenyeken.

Norvég fölény az éremtáblán

Az olimpia egyik legnagyobb sikertörténete Norvégia szereplése volt. A skandináv ország végül **41 éremet – köztük 18 aranyat – szerzett**, amivel magabiztosan az éremtábla élén végzett. Az Egyesült Államok és a házigazda Olaszország is sok éremet nyert, de nem tudták megelőzni a norvég csapatot.

Emlékezetes győzelmek és rekordok

A játékokon számos kiemelkedő teljesítmény született. Az alpesi síversenyeken az olasz **Federica Brignone** két aranyéremet is nyert, ami hatalmas sikert jelentett a hazai közönség előtt. Emellett több sportágban – például gyorskorcsolyában és freestyle síben – is új olimpiai rekordok születtek.

Új sportág az olimpián

A 2026-os olimpia különlegessége volt, hogy a **síalpinizmus (ski mountaineering)** először szerepelt az olimpiai programban. A sportág bemutatkozása új színt hozott a versenyekbe, és sok fiatal sportoló számára jelentett lehetőséget az olimpiai szereplésre.

Egy sikeres téli olimpia

A milánói–cortinai játékok látványos versenyekkel és izgalmas eredményekkel zárultak. A sportolók teljesítménye és a sok új rekord ismét bebizonyította, hogy a téli olimpia a világ egyik legfontosabb és legnépszerűbb sporteseménye. A következő téli olimpiai játékokra 2030-ban kerül majd sor.

Írta: Lukács Anna

KULTÚRA ÉS SZÓRAKOZÁS

Művészet és reggeli egy helyen – A Brody House különleges hangulata Budapesten

A budapesti reggelizőhelyek között különleges hangulatával tűnik ki a Brody House Bistro & Bar. A belváros egyik csendes utcájában található hely nemcsak egy egyszerű kávézó vagy étterem, hanem egy kreatív közösségi tér is, ahol a gasztronómia és a művészet találkozik.

A hely minden nap reggelivel és brunch-csal várja a vendégeket, ahol magyar és nemzetközi ízekből álló fogásokat kínálnak, elsősorban helyi és kézműves alapanyagokból. A kínálatban különleges kávék, friss reggelik és szezonális ételek szerepelnek, amelyeket barátságos, laza hangulatban lehet elfogyasztani.

A Brody House egyik legnagyobb vonzereje az egyedi atmoszféra: a 19. századi épületben működő hely művészi berendezéssel, különleges dekorációval és hangulatos közösségi terekkel várja a látogatókat. A vendégek akár a napfényes belső udvar kertjében is élvezhetik a reggelit vagy egy csésze kávé.



Aki Budapesten egy nyugodt, kreatív hangulatú reggelizőhelyet keres, annak a Brody House ideális választás lehet – egy hely, ahol a nap egy finom reggelivel és inspiráló környezettel indulhat.

Írta: Lukács Anna

NOVELLA

A tavaszi illat dala – Csaba Enikő

-Mennyire őszinte a szerelmed? -csattant a vesszőköteg Csunhjang¹ hátán. -Milyen mély az elkötelezettség? Van olyan mély, mint a tenger? -Csunhjang hátán zsibbadt fájdalom cikázott végig. Szeme sarkában könnyek gyűltek, szája széle megremegett, de összeszorította fogait és némán túrt. - Naiv kis szerelmes vagy, Csunhjang. -guggolt le elé az elöljáró, a lány tintafekete hajába markolt és hátrarántotta a fejét, hogy Csunhjang kénytelen legyen a szemeibe nézni. -Csak rá kell bólintanod az ajánlatomra és kényelmes életet élhetnél. -Csunhjang megpróbálta kirántani magát a férfi markából, mire a hivatalnok eleresztette és visszakézből pofon vágta. A lány arca oldalra billent, cserepes ajka felszakadt.

-Kegyelmes uram –lihegte- a szívem csakis Mongrjonghoz tartozik. -remegő kezét vérző szájához emelte és a kosztól szürke csogorijának² ujjába törölte. -Nincs az az ajánlat, sem kínzás, ami ezt megváltoztatná. -igazgatta meg kibomlott haját, majd óvatosan feltápázkodott.

-Nem adtam engedélyt a felállásra! -üvöltött az elöljáró, majd Csunhjang térdhajlatára csapott a vesszőköteggel, ám a lány ugyan kissé meggörnyedt, de térdre nem borult előtte. Dacosan felszegte állát, szemeiben olyan fényesség csillogott, mintha nem egy egyszerű kiszeng³ lánya lenne, hanem maga a királyné.

-Tiszteletreméltó uram téved. A szerelmem sokkal mélyebb, mint a tenger és hatalmasabb, mint a Namvont⁴ ölelő hegyek. -Csunhjang hangja méltóságteljesen csengett a néma börtönben. Az elöljáró haragos vicsorral nézett a lányra, majd kiviharzott a cellából. Csunhjang csak akkor eresztette ki elfolyt zokogását, amikor már biztos volt benne, hogy a hivatalnok elég messze jár. A sarokban lévő, szalmával bélelt priccsére telepedett és félve végigtekintett sérülésein. Teste minden porcikáját zúzódások borították, néhol vérző sebek éktelenkedtek alabástrom bőrén. Kezeire nézett, szeme könnybe lábadt gyászkeretes körmei láttán. A veréseket kibírta, a sértések leperegtek róla, ám a fürdést rendkívül hiányolta.

¹Novellámat az egyik legrégebbi, Csoszon-kori koreai népi opera, a Cshunhjangga (춘향가) alapján írtam

²A Cshunhjangga (춘향가) címszereplőnője Csunhjang (춘향), nevének jelentése tavasz illata

²저고리 (csogori): koreai hanbok (népviselet) felső része, több rétegből áll

³기생 (kiszeng): Korea legalacsonyabb társadalmi csoportjába tartozó szórakoztató hölgyeinek megnevezése

⁴Namvon (남원) város a Cshunhyangga helyszíne

Csunhjang két éve ismerte meg Mongrjongot,⁵ egy éve szakadt el a férfitől és fél éve sínylődött a namvoni fogdában. Mongrjonggal, a városi kormányzó fiával a Tano Fesztiválon⁶ ismerkedtek meg. Csuhhjang nem vegyült el a tömegben, idősödő anyjával tisztes távoból kémlelték a mulatozó tömeget. A lány haját durva fából faragott pinjo⁷ fogta szoros kontyba, s egyszerű ruházatának dacára nemes teremtménynek tűnt. Kipirult arccal, vágyakozva nézte a hömpölygő tömeget, majd anyja unszolására mégiscsak belevetette magát a fesztivál forgatagába. Nem volt pénze, édesanyja csak egy egyszerű dalosnő volt, mindketten a társadalom kitaszítottjai közé tartoztak. Csuhhjang éhes szemekkel nézte az árusok portékáit, érezte a frissen készülő finomságok illatát. Lehunyta a szemét és elképzelte, hogy egy gazdag palotakisasszony, aki nemcsak, hogy megveheti a drága csecsebecséket, de, ha kedve úgy tartja, az egész fesztivált kibérelheti. Szinte már a nyelve hegyén érezte a héjában sült édesburgonya ízét, amikor nekiütközött valakinek. Csuhhjang szemei felpattantak, s ekkor pillantotta meg először Mongrjongot. A fiatalember drága selyemruhákat hordott, fejét egyszerű gat⁸ fedte, mely komolyságot kölcsönzött fiatalos vonásainak. Derekán kis erszény lógott, ami az ütközéstől tompa puffanással a földre hullott. Csuhhjang dobogó szívvel borult a földre, homlokát a porba nyomta.

-Bocsásson meg, tiszteletreméltó fiatalúr! Ez az alávaló szolga hibázott, kérem büntessen meg, ahogyan csak jónak látja! - szemeit összeszorítva várta az ítéletet, ám Mongrjong finoman, a karjánál fogva felsegítette Csuhhjangot a földről és lágyan mosolyogva így szólt:

-Nincs olyan erszény, mi értékesebb lenne barackvirág orcádnál. -bókolt, s, ahogy beszélt gödröcskék tűntek elő arcán, akár az öröm kis medrei. -S, ha kívánod, tiéd lehet az erszény minden érméje, csak árudd el a nevedet.

-Szong Csuhhjang vagyok. -igazgatta meg ruháit lesütött szemmel.

-No, tavasz üde illata, mit kell tennem, hogy ékkő tekintetedet rám emeld! -törölte le Mongrjong zsebkendőjével a lány könnyeit. Csuhhjang összeszedte minden bátorságát és végre a fiú szemébe nézett. -Hol van az édesapád? -kérdezte. -Szeretnék egy új pinjot adni neked⁹. -Csuhhjang mélyen elpirult, s könnyei újból eleredtek. -Fiatalúr, nincsen nekem apám, csak egy szegény édesanyám, s csonminok¹⁰ vagyunk mindketten. -rázta a zokogás. -Nem érdelek én pinjot kegyelmességedtől.

⁵Csuhhjang előkelő sorból származó szerelme (몽룡), Namvon előljárójának fia

6

7.

⁸ Tano (단오), hagyományos koreai ünnep, a nyárt köszöntik vele

Pinjo (비녀), koreai hajtű. A közemberek leggyakrabban fából vagy csontból készült pinjot hordtak, a nemesek jáde- vagy gyöngypinjot viseltek

Gat (갓): tradicionális koreai kalap, leggyakrabban bambuszból és lószőrből készítették.

⁹ Ha egy férfi pinjot akart adni egy nőnek, az egy lánykérésnek felelt meg

¹⁰ Csonmin (천민) a Csoszon-kori Korea legalacsonyabb, kitaszított társadalmi rétege

-Azért csak vezess édesanyád elé! -s úgy is lett. Hamarosan jáde pinjo tündökölt Csuhjang hajában.

Találkozásuk és egybekelésük után egy évvel Mongrjong édesapját a királyi fővárosba¹¹ szolgáltatták, s fia is vele tartott a hivatalnoki vizsgák miatt.

-Ne sírj sokat, Kedvesem! -ölelte magához búcsúzóul Mongrjong. -Visszatérek, még a Tano Fesztivál előtt hazatérek hozzád.

Nem sokkal elválásuk után érkezett meg Namvon új előljárója, Pjong Hakdo¹². Az őszülő férfit egyáltalán nem kedvelték a városban. Korrupt hivatalnok volt, kenőpénzeket fogadott el, s esténként bódultan járta léhűtő szolgálival az örömeget és a namvoni utcákat. Az egyik ilyen görbe estéjén pillantotta meg Csuhjangot.

-Te ott! -kiáltott rá. -Te vagy a Mongrjong asszonya, igaz? -botorkált közelebb a lányhoz. -Nem rossz gyerek az a Mongrjong, csak szegény olyan satnya. Neked igazi férfira lenne szükséged, igaz-e? -ragadta meg Csuhjang karját. -Legyél inkább az én ágyasom!

-Kérem, ne érjen hozzám! -húzódott el Csuhjang. -Férjes asszony vagyok, szívem csakis az uramhoz tartozik.

Hakdo arcát elfutotta a méreg, a dühtől teljesen kijózanodott, s elkiáltotta magát:

-Elfogni! -majd kísérői magukkal rángatták a sikoltozó fiatalasszonyt.

Éjszakánként olyan hideg volt a börtönben, hogy Csuhjang nem mert elaludni. Attól félt, hogy többé nem kelne fel, s akkor aztán soha nem láthatná Mongrjongot újból. A hűvös sötétségben ülve énekléssel tartotta magát ébren.

-Arirang, arariyo, átkelek az Arirang-hágón. -töltötte be mézédés hangja a síri csöndet. -Kedvesem, ki engem elhagy, 10 li után hasogasson a lába! S ahány csillag az égen, annyi álom a szívünkben. Merre a Baekdusan ormai nyúlnak, ott a tél közepén is illatos virágok nyílnak...Hadd időzzünk a boldogságban, s míg az este véget nem ér, maradj mellettem még!¹³

Pirkadatkor hangos kiáltások keltették Csuhjangot felszínes alvásából. Megdörzsölte arcát, s mikor kinyitotta szemét, egy idegen férfit látott a cellája ajtajában. Az idegen drága gatot viselt, fehér selyemhanbokja fölött daruhímzéses danrjong¹⁴ árulkodott rangjáról.

-Te vagy Mongrjong hitvese? -kérdezte dörmögő hangon. Csuhjang felállt és a rácsokhoz bicegett.

¹¹ Szöul

¹² Pjong Hakdo (변학도): A Csuhjangga antagonista, tisztviselő

¹³ Arirang (아리랑): koreai népdal, melyet Korea nem hivatalos himnuszának is tekintenek. Szövege régi-ónként változik. A novellában szereplő szöveg az én fordításom, nem hivatalos műfordítás

¹⁴ Danrjong (단령): Csoszon-kori hivatalos férfi viselet darabja, köpeny, melyet rangos hivatalnokok és tisztviselők hordtak. A daruhímzés polgári hivatalnoki rangra utal.

-A felesége vagyok. Tán csak nem baja esett? -aggodalmaskodott.

-Nem akarsz-e az én uram kedvese lenni? -kérdezte az idegen, mire Csunhjang magából kikelve zokogni kezdett.

-Hát már sosem lesz nekem nyugtam? -túrt bele kócos hajába. -Mondd meg az uradnak, hogy az én szívem csakis Mongrjongé! -amint ezeket a szavakat kimondta, az előtte álló férfi levette a szemét takaró gatot, megköszöri a torkát és immár kellemes, ismerős hangon szólt a könnyes arcú lányhoz.

-Csakugyan? Még szerencse, hogy én pedig a magam ura vagyok! -nevetett Mongrjong, majd kinyitotta Csunhjang zárkáját, felkapta a lányt és karjaiban vitte ki a simogató napfénybe.

-Azt hittem, már sosem térsz vissza hozzám. -potyogtak a lány örömkönnyei Mongrjong daruhímzéses köpenyére.

-Megvárattalak, édes tavaszi fuvallatom? -nézett rá szeretettel a férfi. -Büntesd meg ezt az alávaló férjet, úgy, ahogyan csak kedved tartja! -majd Mongrjong elővett köpenye ujjából egy gyöngyberakásos pinjót és Csunhjang hajába tűzte.

Mongrjong emberei az udvaron térdepeltették Hakdot és szolgálait. A fiatal hivatalnok az idősödő férfihez lépett, s mélyen a szemébe nézett.

-Ki fogom kérdezni a kedvesemet, s gondoskodni fogok róla, hogy legalább annyi borzalomban legyen részed, mint, amennyit te osztottál ki rá. -majd kézen fogta Csunhjangot.

-Induljunk, kedvesem, mostantól sétáljunk ott, ahol a szilvavirágok¹⁵ nyílnak!

ANGOL NOVELLA

Section four

I run home and tell my father everything that happened today.

His reaction speaks volumes, he's stunned. Once I finished telling him everything, even the part where time froze and even the night of my sixteenth birthday. He was in shock, I could tell, I knew him for too long not to notice the subtle signs by his eyes and corner of his lips. I was just as confused about what I did wrong, but I couldn't come to a conclusion. I didn't do anything to make him despise me that much, him trying to turn me in is something I never expected from anyone, especially not from my only friend. But I guess I was wrong, no one really liked me, everyone is afraid of me because I'm different. Let it be my skin colour or my build, I have no idea, but they fear me and want me dead. I guess I can only disappear from the face of the earth. I'm devastated, I don't know what to do. After some time, I realized what I needed to do, but it was no easy task to achieve. I needed a new place to live, not too far away from a city, but still well hidden. I needed to earn a living and keep myself safe from danger and the curious eyes of people. I need to

find a job that I can do the best, that my powers could help achieve. I always had an interest in plants and crops, I could use my powers to water them without needing to take a detour to a well and could make it always so that the sun would shine. It is a good idea, but I need to control my powers much better than I can now. It can be showy, and it would attract attention. I need to find a quite place I can train and get used to my powers, it can't be too close to any city or town...

¹⁵ Szilvavirág (매화): fontos motívum a koreai kultúrában. Elsősorban a tavasz eljövételét, a kitartást és a nemes jellemet jelképezi.

I packed my stuff when I heard people getting closer to our house and left for good. I headed south so I have a warmer place for the crops. I was walking for a week without resting much, after that I finally reached Bilgey, it has a great trader's market and forests as far as the eyes can see. I walked around it a bit and found myself a clearing not far from a river. It was the perfect place to get comfortable and set up myself a hut. I tried out my power to stop time until I'm done building, I concentrated on everything stopping and when everything went silent, I opened my eyes. I got so excited that I started jumping up and down with joy, but a second later the smile faded from my eyes, everything was back to its original. The birds were flying across the endless sky with a few bits of clouds here and there. I realised I still needed training to be able to use my powers sufficiently. I started experimenting with time magic and with each try I could hold time longer and longer. It was a small victory each time, but my victories didn't last long. After an hour of training suddenly everything went black, and I collapsed.

When I woke up, I found myself in a bed, I slowly sat up and looked around. I noticed a small window facing the streets. I was still in Bilgey, I remembered from earlier today this street, this is where the merchants sell their goods to farmers. It was different now, it was night already and it transformed into endless pubs as long as the eye can see. I stood up but felt dizzy and needed to sit back on the bed. The next second there was a soft knock on the door, I spun around fast to see who it was. The door slowly opened, and a woman walked in carrying a small tray with a glass of liquid that seemed like tea maybe. I stayed silent while the woman assessed my condition from the door, when she finally spoke her voice was like silk against my skin, soft and friendly. "Hello there, I see you're awake." I was stunned and couldn't speak just stare, her smile was the first look that didn't exclude danger and ill intentions. She was silent for a few seconds, she addressed me kindly, I couldn't believe someone could speak so softly to me ever. Her hair resembled her voice perfectly, it was long and chestnut brown, slightly wavy which curled up at the ends. She looked like an angel straight out of heaven. For a second, I actually thought I was in heaven. I couldn't focus on what she was saying, it was like I was hypnotised and all I could see was her.

After a while I got back to my senses and asked her, finally uttering my first words in a few days, my voice coming out raspy and tired. "Who are you?" She stopped talking and looked at me straight into my eyes and said softly, but what she said froze the blood in my

veins. "I'm Mrs. Lynch. I found you unconscious on the meadow not that far from the borders of the city." So, people go out there after all, and that's not only it, but this real-life angel is also married already, well looks like it's not my lucky day today. A second later a man emerges from the door smiling and quickly introduces himself as Mr. Lynch. I quickly introduced myself and told them I plan on moving in near the village on the meadow and start a small farm. They looked at me confused, like I was spewing nonsense or something straight out of a child's story. "It's not good to start a farm there", said Mr. Lynch, "it's full of dangerous animals and the quality of the soil isn't worth dying for."

"Maybe I can improve it to be worth dying for, I have a knack for that." I answer smoothly. In the past few days I spent traveling, lying comes easier and more believable by the day. Looks like this will be my life from now on, a life built on lies. Well...if I can master my powers it won't be in vain and I can live a comfortable life even if it's built on lies.

To be continued...

Írta: Békei Emese

Ha érdekel a kreatív írás csatlakozz az újság csapatához! Minden korosztályt várunk szeretettel! Itt tudsz jelentkezni: tamasi.suliujsag@gmail.com